

ริมสระน้ำหอประชุมทรงมุนี
ร่มตึ้นนทร์พริ้วปลิวไสว
จำหลักภาพเสาธงคงแกว่งไกว
มองฝ่าความกว้างไกลในขอบฟ้า

ละล่อน้ำระริกิ้วหวัดด้วยคลื่น
สีเงินยวงยามกลางคืนขึ้นหนักหนา
ประกายดาวพราวกระพริบระยิบตา
จันทร์รูปเคี้ยวเกี่ยวฟ้ายามราตรี

สี่ปีแห่งการคอยลอยมาถึง
พรั่งนี้ซึ่งประกาศรักเกียรติศักดิ์ศรี
กระต่ายเพียงแผ่นเดียวเสียวซีวี
แต่ว่ามีค่าล้นพันหยั

สำหรับคนแสนดีของชีวิต
พรั่งนี้เป็นบันทึก ชีวิตใหม่
บนเส้นทางที่เท้าเราก้าวไป
อย่างศรัทธา มั่นใจ เชื่อในกัน

แม้จะมีขวากหนามคอยตามติด
จะร่วมคิดสู้มารที่หาญกัน
อุปสรรคนานาร่วมฝ่าฟัน
ตายเท่านั้นที่พรากฉันจากเธอ

“แต่... ความฝัน”
ศิริวรรณ สุจริตทรายนต์